

CONVOCATORIA SOCIAL PER L'EDUCACIÓ A CATALUNYA

Gregorio Luri. AUTOR DEL LLIBRE «L'ESCOLA CONTRA EL MÓN» I COAUTOR DEL MANIFEST D'ESADE

«L'escola ha estat víctima de les seves bones intencions»

La societat catalana ha perdut la confiança en el sistema educatiu. Els resultats en educació a Catalunya són decebedors. Gregorio Luri fa una anàlisi crítica per explicar què ha passat i convida a l'acció per capgirar la situació

SUSANA PÉREZ / Barcelona
 ● Professor i filòsof, Gregorio Luri (Navarra, 1955) és l'autor del llibre *L'escola contra el món* i coautor del manifest que prop de 40 entitats de la societat civil van presentar dijous passat a la seu de l'Escola Superior d'Administració i Direcció d'Empreses (ESADE) per millorar l'educació. En aquesta entrevista, Luri analitza els factors que han portat l'escola a obtenir uns resultats dolents —un 33% dels joves de Catalunya han abandonat els estudis abans d'hora, el país obté qualificacions per sota de la mitjana en l'informe PISA—. I fa una crida a l'optimisme, a més de demanar la implicació de la societat per capgirar el panorama actual.

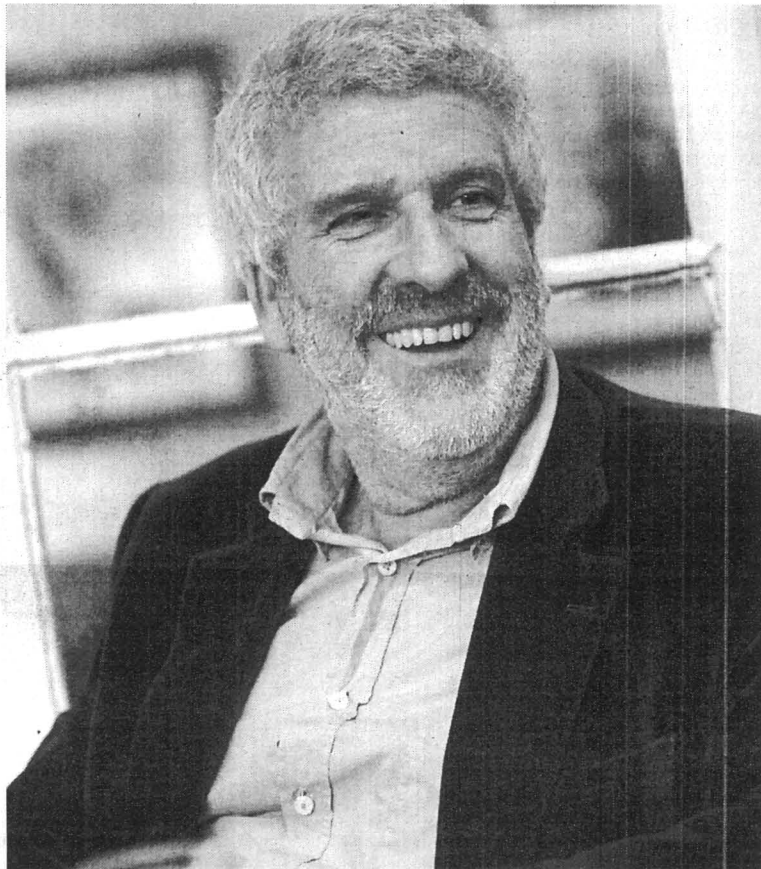
—La societat ha perdut la confiança en el sistema educatiu del país. En síntesi, què ha passat?

—«En la societat hi pot haver un cercle virtuós o un cercle viciós. Allà on hi ha un cercle virtuós, la societat, la família, l'escola i els seus continguts es reforcen mútuament. Hi ha un cercle de confiança que fa que l'educació funcioni. On hi ha un cercle viciós res d'això funciona. Per exemple, Baviera ocupa els primers llocs de la qualificació PISA, mentre que els resultats en altres regions alemanyes no són tan excel·lents. La solució per a l'educació és trencar el cercle viciós i passar al virtuós.»

—I com es fa això?

—«La societat catalana ha de recuperar la confiança en el sistema educatiu. Per fomentar la confiança hem de garantir l'estabilitat legislativa i confiar en els mestres. És essencial la bona selecció de mestres. I això succeirà el dia que la feina de mestre sigui triada pel seu prestigi social. No s'aconseguirà pel fet de posar més mestres, ni tampoc pel fet d'invertir més diners en educació.»

—De quina manera

Gregorio Luri, durant l'entrevista a la cafeteria de la llibreria Laie. / QUIM PUIG

han contribuït els principis de l'escola moderna —l'alumne al centre i l'aprenentatge autònom— a la situació actual?

—«L'escola ha estat víctima de les seves bones intencions. D'un discurs pedagògic que, tot i que en un principi semblava bo, ha portat a una relació conflictiva entre l'escola i la societat. Sembla que l'escola està ensenyant en contra de la societat. El seu discurs —l'estímul de l'alumne, valorar només les seves bones intencions, el seu interès, i no els resultats— no s'avé amb el que hi ha al carrer —competència, frustració—. L'escola ha perdut el seu paper mitjancer. Molt sovint educa per dir que el fracàs, per exemple, no importa, i sí que importa. Hauria d'ensenyar a con-

viure-hi.»

—L'autoritat del mestre s'ha perdut, en part, pels principis de l'escola moderna?

—«Sí, i l'hem de recuperar. Autoritat ve d'autor. Quan un professor diu convençut allò que creu, s'imposa. No ho fa quan divaga. Autoritat és la capacitat de creure en tu, mateix.»

—Les reformes i contra-reformes de la llei d'educació també han contribuït al panorama actual?

—«Cap altra institució ho hauria suportat. Fixa-t'hi: l'any passat no es podien posar notes, s'havia de dir "progressa adequadament". Ara ens demanen que avalem de manera més seriosa. Des que estem en democràcia no hem tingut tres anys de normalitat en educació. Això ha contribuït a

la pèrdua de credibilitat en l'escola. L'estabilitat i la confiança són imprescindibles per al cercle virtuós.»

—L'escola ha apostat per l'equitat i no per l'excel·lència. S'ha equivocat?

—«Es considera que un sistema és més equitatiu com més similars són els resultats dels seus alumnes. Fet que porta implícit confondre equitat i homogeneïtat. Hi ha dues maneres de valorar les persones: observar-les des del millor que poden donar, o des del mínim. Ara estem valorant per baix.»

—És partidari de copiar el model d'educació dels països que obtenen millors qualificacions en l'informe PISA?

—«Cada país té les seves particularitats. Hem de fixar-nos en les escoles d'aquí que funcionen bé i

copiar la seva manera de fer. Al nostre país tant és que una escola funcioni bé o malament, perquè l'administració les ignora totes dues. Això seria impensable en el món de l'empresa.»

—Ara li faré una pregunta que vostè proposa en el llibre: immigració és sinònim de fracàs?

—«En absolut. No hi ha cap estigma que pel fet de ser immigrant et condemni al fracàs. Els alumnes, immigrants o no, han de fomentar les seves xarxes de relacions per progressar. Un aprèn quan estudia en grup, quan pregunta al company. S'han de crear xarxes de relacions formades per alumnes de diferents països, classes socials i capacitats intel·lectuals. Aquest és el repte, i és complicat, perquè els pares no voldran, i és comprensible, enviar els seus fills a escoles amb un 80% d'immigració. Però si posem els immigrants a determinades escoles estem frenant el seu progrés.»

—En el manifest per l'educació s'ha demanat la implicació de la societat civil per millorar l'ensenyament. Però vostè diu en el seu llibre que perquè la societat eduqui cal que tingui un projecte, i no el té. Com compatibilitzem això?

—«Al manifest cal donar-hi suport, perquè és la primera vegada que hi ha una implicació de la societat per donar suport a l'escola. En un moment que es critica tant l'educació, el manifest és fonamental.»

—Com ha contribuït vostè al manifest?

—«La meua aportació ha estat dir que l'escola no necessita més inversió de diners, sinó confiança en si mateixa.»

—Consciència la societat que l'escola és fonamental.

—«L'escola és imprescindible per a la construcció del país. Si critiquem l'escola, critiquem els valors que la societat transmet.»